

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ОСНОВНИ СУД У ПРИЈЕДОРУ
Број: 77 0 К 118852 25 К 2
Дана, 30.3.2026. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Основни суд у Приједору, судија Зоран Милојица, уз учешће записничара Маријане Локић, у кривичном поступку против оптуженог М. М., син М., из П., [...], због кривичног дјела уцјена из члана 233 ст. 1 Кривичног законика Републике Српске, по оптужници Окружног јавног тужилаштва Приједор број Т22 0 КТ 0016422 22 од 10.10.2022. године, након јавног и усменог главног претреса окончаног дана 27.3.2026. године, у присуству окружног јавног тужиоца Окружног јавног тужилаштва Приједор Сање Ђаковић, оптуженог М.М. и браниоца Јасминке Јовишевић, адвоката из Бањалуке, на основу члана 293 Закона о кривичном поступку Републике Српске, донио је и јавно објавио сљедећу:

ПРЕСУДУ

Оптужени М. М., син М. и мајке Љ., рођене С., рођен [...]. године у П., гдје је и настањен [...], писмен, са завршеном ВСС, по занимању дипломирани информатичар, запослен на Рударском факултету у П., ожењен, отац двоје малољетне дјеце, војску служио 2001. године у Бањалуци, без одликовања, Србин, држављанин РС и БиХ, по властитој изјави средњег имовног стања, ЈМБ [...], неосуђиван.

КРИВ ЈЕ

Што је:

У току јануара мјесеца 2022. године, у П., у намјери да себи прибави противправну имовинску корист у износу од 100.000,00 КМ, након што је претходно путем јавних средстава информисања и друштвених мрежа износио информације да је Д.В. починио криминал на начин што је као директор ИРБ-е изнајмио од своје мајке пословни простор у којем је отворена пословница ИРБ-е, те да је у ИРБ-и запослио своју супругу, што штети угледу и части Д. В., са В. Д. ступио у контакт, те истом запријетио да ће наставити са изношењем информација и објавом нових чланака о криминалу који је починио Д. В. у ИРБ-и, а које информације ће нашкодити његовом угледу и части, уколико га В. Д. не запосли у СИПА-а или да му умјесто тога да износ од 100.000,00 КМ, како би престао са даљим изношењем информација, и то на начин да му на име аванса прво преда износ од 10.000,00 КМ, а да му остатак новца у износу од 100.000,00 преда касније, након којих пријетњи је Д. В. износ од 10.000,00 КМ предао оптуженом дана 27.01.2022. године у временском периоду између 18,00 и 18,55 часова, у стану на адреси [...], у П., а непосредно након примопредаје од стране Управе за организовани и тешки криминалитет, Јединица за оперативну подршку, осумњичени је лишен слободе.

Дакле, у намјери да себи прибави противправну имовинску корист, запријетио другом да ће против њега и њему блиских лица открити нешто што би шкодило њиховој части и угледу, и тиме га принудио да нешто учини на штету своје имовине, чиме је починио кривично дјело уцјена из члана 233 став 1 Кривичног законика Републике Српске, па му суд, на основу истих законских прописа, те члана 41, 43 и 46 Кривичног законика Републике Српске изриче

КАЗНУ ЗАТВОРА
у трајању од 1 (једне) године и 3 (три) мјесеца

На основу члана 59 Кривичног законика Републике Српске у наведену казну
оптуженом се има урачунати вријеме проведено у притвору од 27.01.2022. године до
27.02.2022. године.

На основу чл. 99 ст. 1, а у вези са чланом 96 Закона о кривичном поступку Републике Српске оптужени је сужан платити трошкове поступка на име судског паушала у износу од 700,00 КМ (седамстоконвертибилнихмарака), у року од 30 (тридесет) дана по правоснажности пресуде.

Образложење

Окружно јавно тужилаштво Приједор је подигло оптужницу број Т22 0 КТ 0016422 22 од 10.10.2022. године против оптуженог М. М., којом му је стављено на терет да је у току јануара мјесеца 2022. године, у Приједору, у намјери да себи прибави противправну имовинску корист у износу од 100.000,00 КМ, након што је претходно путем јавних средстава информисања и друштвених мрежа износио информације да је Д. В. починио криминал на начин што је као директор ИРБ-е изнајмио од своје мајке пословни простор у којем је отворена пословница ИРБ-е, те да је у ИРБ-и запослио своју супругу, што штети угледу и части Д. В., са В. Д. ступио у контакт, те истом запријетио да ће наставити са изношењем информација и објавом нових чланака о криминалу који је починио Д.В. у ИРБ-и, а које информације ће нашкодити његовом угледу и части, уколико га В.Д. не запосли у СИПА-а или да му умјесто тога дâ износ од 100.000,00 КМ, како би престао са даљим изношењем информација, и то на начин да му на име аванса прво преда износ од 10.000,00 КМ, а да му остатак новца у износу од 100.000,00 преда касније, након којих пријетњи је Д.В. износ од 10.000,00 КМ предао оптуженом дана 27.01.2022. године у временском периоду између 18,00 и 18,55 часова, у стану на адреси [...], у Приједору, а непосредно након примопредаје од стране Управе за организовани и тешки криминалитет, Јединица за оперативну подршку, осумњичени је лишен слободе, на који начин је починио кривично дјело уцјена из члана 233 став 1 Кривичног законика Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ бр. 64/17, 104/18, 15/21 и 89/21) – у даљем тексту КЗ РС.

Предметна оптужница је потврђена од стране судије за претходно саслушање је рјешењем од дана 20.02.2023. године, бр. 77 0 К 118852 22 Кпс, а приликом изјашњења оптуженог о кривици, дана 23.03.2023. године исти је негирао да је починио радње описане у предметној оптужници, тј. кривично дјело које му се предметном оптужницом ставља на терет.

Након што је овај суд дана 31.1.2025. године донио пресуду којом се оптужени оглашава кривим, иста пресуда је, по жалби брнауца оптуженог, укинута од стране Окружног суда у Приједору, рјешењем бр. 77 0 К 118852 25 Кж од 19.12.2025. године и рјешењем исти број од 2.2.2026. године.

У поновљеном главном претресу, који је отворен дана 6.3.2026. године, а окончан 27.3.2026. године, прихваћени су раније изведени докази, у складу са чланом 331 ст. 4

Закон о кривичном поступку Републике Српске, па су тако прихваћени искази раније салушаних свједока: оштећеног Д. В., С. Ј., Ж. С. и П. К., те су изведени докази објективне природе и то:

Записник о саслушању свједока Д. В., МУП РС, Управа за организовани и тешки криминалитет, број 03/1-38/22 од 28.01.2022. године.

Записник о саслушању свједока Д. В., ОЈТ Приједор, број Т22 0 КТ 0016422 22 од 14.02.2022. године.

Записник о саслушању свједока Ж. С., ОЈТ Приједор, број Т22 0 КТ 0016422 22 од 23.09.2022. године.

Службена забиљешка, МУП РС, Управа за организовани и тешки криминалитет, број: 03/3-59/22 од 27.01.2022. године.

Фотодокументација ПУ Бања Лука, СКП, Одјељење криминалистичке технике и ПДЗ-а, број: УВ-122/22 од 26.01.2022. године.

Наредба за провођење посебних истражних радњи, Основни суд у Приједору, број: 77 0 К 118852 22 Кпп од 27.01.2022. године.

Службена забиљешка МУП РС, Управа за организовани и тешки криминалитет, Јединица за оперативну криминалистику, број: 03/3-041-ПС 04/22 од 28.01.2021. године, о снимљеном разговору између М.М. и Д. В.,

Тонски запис прибављен провођењем посебних истражних радњи, са разговором између Д. В. и М. М., који се налази на ЦД-у – ДВД медију.

Записник о реализацији ПИР, МУП РС, Управа за организовани и тешки криминалитет, Јединица за посебне послове, од 27.01.2022. године.

Извјештај о техничком опремању просторија, МУП РС, Управа за организовани и тешки криминалитет, Јединица за посебне послове, од 28.01.2022. године.

Извјештај о поступању по наредби Основног суда у Приједору, МУП РС, Управа за организовани и тешки криминалитет, број: И-03/1-230-9/22 од 28.01.2022. године.

Завршни извјештај о примјени посебне истражне радње, МУП РС, Управа за организовани и тешки криминалитет, Јединица за посебне послове, број: 03/2-2/22 од 28.01.2022. године.

Наредба за претрес стана, осталих просторија и покретних ствари и лица и привремено одузимање предмета, МУП РС, Управа за организовани и тешки криминалитет, број: 03/1-34/22 од 27.01.2022. године.

Записник о претресу стана, осталих просторија и покретних ствари, МУП РС, Управа за организовани и тешки криминалитет, број 03/1-35/22 од 27.01.2022. године.

Записник о претресу превозног средства М. М., МУП РС, Управа за организовани и тешки криминалитет, број: 03/1-36/22 од 27.01.2022. године.

Фотодокументација, МУП РС, ПУ Приједор, СКП, Одјељење криминалистичке полиције, број: 54/22 од 27.01.2022. године.

Извјештај о извршеном претресу по усменој наредби Основног суда у Приједору, МУП РС, Управа за организовани и тешки криминалитет, број: 03/1-36/22 од 28.01.2022. године.

Фотодокументација са криминалистичкотехничким извјештајем, ПУ Приједор, СКП, Одјељење криминалистике и ПДЗ, број: 55/22 од 27.01.2022. године.

Потврда о привременом одузимању предмета, МУП РС, Управа за тешки и организовани криминалитет, број: 03/1-10/22 од 27.01.2022. године.

Потврда о предаји предмета, МУП РС, Управа за организовани и тешки криминалитет, број: 03/1-33/22 од 27.01.2022. године.

Потврда о привременом одузимању предмета на основу наредбе суда, МУП РС, Управа за организовани и тешки криминалитет, број 03/1-11/22 од 27.01.2022. године.

Наредба Основног суда у Приједору о депоновању привремено одузетих предмета, број: 77 0 К 118852 22 Кпп 2 од 01.02.2022. године.

Записник о отварању и прегледу привремено одузетих предмета, ОЈТ Приједор, број: Т22 0 КТ 0016422 22 од 16.02.2022. године.

Фотодокументација, МУП РС, ПУ Приједор, СКП, Одјељење криминалистичке полиције, број: 96/22 од 16.02.2022. године.

Извод из казнене евиденције за М. М., ПУ Приједор од 28.01.2022. године.

На приједлог одбране изведени су сљедећи докази објективне природе:

Наредба за провођење посебних истражних радњи Основног суда у Приједору, бр. 77 0 К 118852 22 Кпп од 27.01.2022. године (на којој наредби је руком плавом хемијском оловком исписано „Предраг Карановић примио 27.01.2022. 17:05 h“ и потпис);

Наредба Окружног јавног тужилаштва Приједор бр Т22 0 КТ 0016422 22 од 27.01.2022. године;

Наредба Окружног јавног тужилаштва Приједор бр Т22 0 КТ 0016422 22 од 28.01.2022. године;

Наредба Основног суда у Приједору бр. 77 0 К 118888 22 Кпп4 од 02.03.2022. године;

Наредба Окружног јавног тужилаштва Приједор бр Т22 0 КТ 0016422 22 од 12.04.2022. године;

Налаз вјештачења мобилних телефона и рачунара, Јединица за форензику – Криминалистичко технички центар, бр. 06/2-1-233-424/22

Службена забиљешка Управа за организовани и тешки криминалитет бр. 03/1-63/22 од 27.01.2022. године;

Обавјест о претресу привремено одузетих покретних ствари Окружно јавно тужилаштво Приједор бр. Т22 0 КТ 0016422 22 од 14.03.2022. године;

Приједлог за издавање наредбе за претресање покретних ствари, Окружно јавно тужилаштво Приједор, бр. Т22 0 КТ 0016422 22 од 01.03.2022. године;

Допис Управе за полицијску подршку Бањалука бр. 06/2-1-233-424/22 од 17.03.2022. године;

Извјештај о извршеном претресању Управа за полицијску подршку, Јединица за форензику – КТЦ, Одјељење за криминалистичко-техничка вјештачења и испитивања бр. 06/2-1-233-424/22 од 16.03.2022. године;;

Записник о претресању покретних ствари, Управа за полицијску подршку, Јединица за форензику – КТЦ, Одјељење за криминалистичко-техничка вјештачења и испитивања бр. 06/2-1-233-424/22 од 16.03.2022. године;

Приједлог за одреживање притвора, Окружно јавно тужилаштво Приједор бр Т22 0 КТ 0016422 22 од 28.01.2022. године;

Рјешење Основног суда у Приједору бр. 77 0 К 118888 22 Кпп (у рјешењу погрешно наведен број 77 0 К 1188888 22 Кпп), од 28.01.2022. године;

Пресуда Основног суда у Приједору бр. 77 0 П 114199 21 П од 23.08.2022. године.

Забиљешка писана руком, Основни суд у Приједору, судија Вања Мехацића, Предмет: формирање кпп предмета (доказ се налази у спису овог суда бр. 77 0 К 118852 22 Кпп);

Приједлог за издавање наредбе за примјену посебних истражних радњи, Окружно јавно тужилаштво Приједор, бр. Т22 0 КТ 0016422 22 од 27.01.2022. године, са прилозима у неовјереној фотокопији и то: извјештај, Управа за организовани и тешки криминалитет бр. КУ:2/22, од 27.01.2022. године, Приједлог за примјену посебних истражних радњи, Управа за организовани и тешки криминалитет бр. 4-03-9-230/22, од 27.01.2022. године, службена забиљешка, Управа за организовани и тешки криминалитет, јединица за

организовани криминалитет и дроге бр. 03/1-59/22, од 27.01.2022. године, записник о пријему усмене пријаве, Управа за организовани и тешки криминалитет, јединица за организовани криминалитет и дроге, бр. 03/1-27/22, од 26.01.2022. године и записник о саслушању свједока Д. В., Управа за организовани и тешки криминалитет, јединица за организовани криминалитет и дроге, бр. 03/1-28/22, од 26.01.2022. године;

Потврда о предаји предмета, Основни суд у Приједору, од 27.04.2022. године, потписници Милан Врховац и Дејан Матијаш;

Допис Управе за организовани и тешки криминалитет, бр. КУ-2/22 од 24.04.2022. године;

У поновљеном гланом претресу, на приједлог одбране саслушан је свједок Л. С. и вјештак Биљана Стјепановић – вјештак која је сачинила Налаз вјештачења мобилних телефона и рачунара, Јединица за форензику – Криминалистичко технички центар, бр. 06/2-1-233-424/22.

Одбрана је предложила да се као свједоци одбране поново позову Д. В.. и Предраг Карановић. Свједок Карановић на околностикада је започето са радњама провођења посебних истражних радњи, а у вези са околностима пријема наредбе о провођењу посебних истражних радњи овог суда бр. 77 0 К 118852 22 Кпп од 27.01.,2022. године, на коју наредбу је свједок Карановић својеручно написао датум, вријеме и потписао се. Одбрана је предложила поновно саслушање свједока В. на околности пријема наредбе о провођењу посебних истражних радњи, када, гдје и како је свједок В. примио новац који је требао предати оптуженом, кад, гдје је и како опремљен свједок В. за провођење посебних истражних радњи. Суд је одбио приједлог одбране да се свједоци Карановић и В. поново саслушавају као свједоци одбране из разлога што је одбрана имала могућност да ове свједоке испита на главном претресу унакрсно, те у корист властитих твђења, а свједок В. је на главном претресу и свједочио о околностима на које га је одбрана поново предложила.

Окружни јавни тужилац у завршној ријечи наводи да је проведеним доказима доказано да је оптужени починио кривично дјело које му се ставља на терет, посебно исказом оштећеног који је посвједочио о начину извршења предметног кривичног дјела, шта је оптужени од њега тражио о изношењу и преношењу информација које штете оштећеном и његовој породици. Тужилац даље истиче да је исказ свједока оштећеног поткријељен материјалним доказима, прије свега снимком разговора између оптуженог и оштећеног из којег произилази да је оптужени јасно ставио у изглед оштећеном да уколико му не да тражени новац да ће наставити са изношењем информација које штете угледу и части оштећеног, те да при том оптужени поступа са са свијешћу и хтијењем, те са намјером прибављања противправне имовинске користи. Посебно је нагласио да из преслушаног аудио снимка разговора између оптуженог и оштећеног, прибављеног примјеном посебних истражних радњи, произилази да је оптужени пријетио оштећеном да ће наставити са објављивањем информација које штете његовом угледу уколико му не преда тражени новац. Тужилац је истакао да разлози због којих је оптужени тврдио да мора наставити са објавама нису битни за постојање кривичног дјела, већ да је одлучујуће то што је пријетњом откривањем наводног криминала оштећеног покушао да га принуди на давање новца, при чему није од значаја конкретизација тих навода. Наглашено је да би такве објаве, имајући у виду положај оштећеног, могле озбиљно нарушити његов углед и част, те довести до имовинске штете. На крају је предложио да суд оптуженог огласи кривим и изрекне одговарајућу кривичну санкцију, уз напомену да тужилаштво није имало посебних трошкова, осим трошкова судског паушала о којима треба одлучити суд.

Бранилац оптуженог у завршној ријечи наводи да „када се почне криво сјећи онда се не може доћи до тога да та крива буде исправљена“, те наводи да се у конкретном предмету почело криво сјећи када је оштећени, имјесто да оде у МУП, ако је имао разлога да пријави оптуженог, одлази у Владу Републике Српске, као припадник СНСД-а и високи функционер, обраћа се министру унутрашњих послова, господину Лукачу. Бранилац наводи да није познато шта су оштећени и министар разговарали, али да је њихов разговор довео до тога да се одмах позове Младен Марић. Бранилац истиче да када се узме да је оштећени предао усмену пријаву, односно да је сачињен записник о пријему усмене пријаве, која је предата 26.01.2022. године наводно у 15 часова, имајући у виду исказ свједока Карановића који каже када је у Јединици за организовани криминал приступио В., да нешто није логично. Бранилац изјављује да су кривично дјело прво квалификовали као дјело из члана 233 ст. 2 Кривичног законика Републике Српске, за које дјело је запријеђена казна затвора до 8 година, а да би могли довести суд у ситуацију да одреди посебне истражне радње, а да су сутрадан, када су проведене посебне истражне радње, преквалификовали кривично дјело на став 1. Бранилац такође наводи да за кривично дјело уцјена из члана 233 ст. 1 није могуће одредити посебне истражне радње, с обзиром да је за то кривично дјело запријеђена казна затвора до 5 година, те наводи да би постојали услови за одређивање посебних истражних радњи мора бити запријеђена казна затвора већа од 5 година. Бранилац у завршној ријечи даље истиче да сматра да је наредба суда о одређивању посебних истражних радњи из разлога што је иста одређена на основу фотокопија доакза који су достављени уз приједлог за одређивање посебне истражне радње, затим да је прекршена одредба члана 234 Закона о кривичном поступку Републике Српске која регулише да када се одређују посебне истражне радње, а посебно када се користи информатор, када се врши надзор и техничко снимање просторија, и то тачка 5, те да при провођењу посебних истражних радњи полицијски службеници, органи и друга лица не смију предузимати активности које представљају подстрекавање на извршење кривичног дјела, те да информатор Д. В. на ово није упозорен, те да се из разговора између В. и М. закључује да В. својом причом, актом и наступом подстрекава М. да каже дај ми 10.000,00 КМ, али да М. то никад није рекао. Бранилац даље наводи да се у наредби одређује да се она врши у стану Л.С., али да се не зна ко ту станује и да ли је то стан у [...], вл. Л.С., те да то није доказано. Бранилац такође наводи да о спровођењу посебне истражне радње никад није сачињен записник, који мора бити сачињен. Бранилац даље истиче да је оштећени приликом провођења посебне истражне радње био озвучен, да је имао сат који снима, али да тај сат није изведен као доказ, те да није утврђено гдје су били постављени уређаји за снимање, на који начин су били постављени, да ли су ти уређаји били лиценцирани и технички исправни, те да ли су уређаји били легални, те о којим техничким уређајима се радило. Бранилац даље истиче приговор незаконитости претреса аутомобила оптуженог, наводећи да су полицијски службеници вршили претрес аутомобила наон 21 час, а да за то нема наредбе судије. Бранилац наводи да су полицијски службеници констатовали да се претрес не може извршити до 21 час, те да је о томе потребно обавијестити судију за претходни поступак, али да нема доказа да је судија за претходни поступак одобрио претресање након 21 час. Даље бранилац у завршној ријечи изјављује да је наредбу за провођење посебних истражних радњи инспектор Карановић запримио 27.01.2022. године у 17.05 часова, те да је било немогуће у року од сат времена да се технички опреми простор и припреме новчанице, а бранилац сматра да је све било припремљено дан раније. Бранилац даље истиче да је фотографија телефона оштећеног незаконит доказ јер се на истој види ИМЕИ број до којег је могуће доћи само претресом телефона, а да наредбе за претрес телефона оштећеног нема, те да је констатовано да је вршен увиђај, у ком случају би се морао сачинити записник о

увиђају, који не постоји. Бранилац даље наводи да тужилаштво није доказало кривично дјело ван разумне сумње, те да оптужница ни не садржи сва обиљежја кривичног дјела које се оптуженом ставља на терет. Указује да је ранија пресуда укинута због битних повреда поступка, те да суд треба цијенити све приговоре одбране. У наставку је нагласио да је поступак против оптуженог вођен под утицајем оштећеног, који је, према наводима одбране, имао значајан друштвени и политички утицај, што је довело до покретања поступка и предузимања радњи против оптуженог. Посебно је оспорио законитост посебних истражних радњи, тврдећи да су исте одређене и спроведене незаконито. Бранилац истиче да је тужилац погрешно квалификовао дјело како би омогућио примјену тих радњи, да суд није критички цијенио достављене доказе, те да су радње попут надзора и снимања вршене без ваљане правне основе и мимо наредбе суда. Изјављује да су постојале неправилности у вези са уласком у стан, наводећи да власник није био обавијештен, те исказује сумње у аутентичност и цјеловитост снимака и транскрипата, за које тврди да су селективно приказани и технички обрађени супротно прописима. Бранилац је такође указао да постоје контрадикције у документацији, посебно у погледу времена предузимања радњи, сугеришући да су одређене мјере предузимане и прије него што је суд издао наредбу. Нагласио је да због таквих незаконитости прикупљени докази не могу бити основ за осуђујућу пресуду. Даље је навео да тужилаштво није извело све релевантне доказе, посебно указујући на вјештачење електронских уређаја из којег не произилазе инкриминишуће чињенице, те да тужилац није предузео додатне радње како би евентуално прибавио податке. На крају је истакао да, чак и када би се занемариле процесне повреде, нема доказа да је оптужени починио кривично дјело, нити да опис радње уопште представља то дјело. Предложио је да суд донесе ослобађајућу пресуду, било због недостатка доказа или зато што дјело како је описано не представља кривично дјело. Осврнуо се и на раније изречену казну, сматрајући је претргом, те нагласио личне прилике оптуженог, али је поновио да остаје при основном приједлогу – да се оптужени ослободи од оптужбе.

Оптужени на поновљеном главном претресу није износио завршну ријеч, а у ранијој завршној ријечи, коју је дао на претходном главном претресу изјављује да се нада да ће суд донијети закониту пресуду.

У току главног претреса одбрана је истицала сљедеће приговоре на законитост доказа:

наредба оквог суда бр. 77 0 К 118852 22 Кпп од 27.01.2022.године, записник о реализацији посебних истражних радњи од 27.01.2022.г., извјештај о техничком опремању просторија МУП РС од 28.01.2022.г., извјештај о поступању по наредби Основног суда МУП РС бр. И-03/1-230-9/22 од 28.01.2022.г., завршни извјештај о примјени посебних истражних радњи МУП РС бр. 03/2-2/22 од 28.01.2022.г., наредба за претрес стана и осталих просторија и поретних ствари и лица, и привремено одузимање предмета МУП РС, бр. 03/2-34/22 од 27.01.2022.г., записник о претресу стана, осталих просторија и покретних ствари МУП РС бр. 03/1-35/22 од 27.01.2022.г., записник о претресању превозног средства М. М. МУП РС бр. 03/1-36/22 од 27.01.2022.г., фотодокументација МУП РС бр. 54/22 од 27.1.2022.г., извјештај о извршеном претресу по усменој наредби Основног суда у Приједору МУП РС бр. 03/1-36/22 од 28.01.2022.г., фотодокументација са криминалистичким извјештајем ПУ Приједор бр. 55/22 од 27.01.2022.г. потврда о привременом одузимању предмета МУП РС бр. 03/1-10/22 од 27.01.2022.г., потврда о предаји предмета МУП РС бр. 03/1-33/22 од 27.01.2022.г., потврда о прив. одузимању предмета на основу наредбе суда МУП РС бр. 03/1-11/22 од 27.01.2022.г., наредба Основног суда Приједор о депоновању прив.

одузетих предмета бр. 77 0 К 118852 22 Кпп2 од 11.02.2022.г., записник о отварању и прегледу прив. одузетих предмета ОЈТ Приједор бр. Т22 0 КТ 0016422 22 од 16.02.2022.г, и фотодокументација МУП РС бр. 96/22 од 16.02.2022.године.

Суд је наведене приговоре одбране одбио на главном претресу, собзиром да је суд утврдио да су наведени докази прибављени у складу са одредбама Закона о кривичном поступку Републике Српске, те да приликом прибављања тих доказа није дошло до битних повреда одредаба процесног закона.

Одбрана је на главном претресу истакла приговор законитости за Фотодокументацију ПУ Бања Лука, СКП, Одјељење криминалистичке технике и ПДЗ-а, број: УВ-122/22 од 26.01.2022. године, јер нема записника о сачињавању фотодокументације. Суд је одбио овај приговор одбране, јер је утврђено да је наведена фотодокументација сачињена од стране полицијских службеника, да је у истој назначено шта је фотографисано, када јеј фотографисано, те ко је сачинио фотографије, а фотодокументација је заведена у протокол, на основу исказа свједока Д. В.утврђено је да је исти добровољно отворио телефон и дао полицијским службеницима ради фотографисања садржаја телефона, дакле, да се не ради о претресу за који је потребна наредба суда, те је суд оцијенио да овај доказ није прибављен противно одредбама Закона о кривичном поступку Републике Српске.

Одбрана је даље истакла приговор законитости доказа Наредба за провођење посебних истражних радњи, Основни суд у Приједору, број: 77 0 К 118852 22 Кпп од 27.01.2022. године, наводећи да иста не садржи одредбе ко ће провести посебну истражну радњу, да уз наредбу није изведен као доказ приједлог за издавање наредбе, не наводи се ко ће бити прикривени истражилац, те да прикривени истражилац мора бити посебно обучено лице, те наводи да се образложење наредбе не може сматрати образложењем. Суд је одбио приговор законитости на наведени доказ из разлога што наведена наредба суда за одређивање посебних истражних радњи и то надзор и техничко снимање комуникације, надзор и техничко снимање просторија, тајно праћење и техничко снимање осумњиченог, коришћење прикривених истражилаца и коришћење информатора и симуловани и контролисани откуп предмета и симуловано давање поткупнинен, садрше све елементе прописане одредбама члана 234 и 236 Закона о кривичном поступку Републике Српске. Наведена наредба о одређивању посебних истражних радњи садржи све податке на основу којих се може утврдити ко је информатор, те шта је задатак истог. Такође, наредба садржи и ознаку просторија који ће се надзирати и снимати, ко ће омогућити провођење ове посебне истражне радње, те из ког разлога се наређује надзор и техничко снимање просторија. Наредба је такође образложена у ком образложењу су дати јасни разлози зашто је иста издата.

Приговор одбране на законитост наредбе за провођење посебних истражних радњи, Основни суд у Приједору, број: 77 0 К 118852 22 Кпп од 27.01.2022. године се односи и на то да се за кривично дјело уцјена из члана 233 ст. 1 не може одредити провођење посебних истражних радњи, с обзиром да је казна за наведено кривично дјело прописана у распону од 6 мјесеци до 5 година, док је чланом 235 Закона о кривичном поступку прописано да се посебне истражне радње могу одредити за кривична дјела за које је запријеђена казна затвора од 5 године или тежа казна. Одбрана сматра да је тужилаштво прво квалификовало кривично дјело као уцјена из члана 233 ст. 2 КЗ РС, а ради стицања услова за одређивање посебних истражних радњи, да би одмах сутрадан тужилаштво предметно кривично дјело квалификовало као блажи облик кривичног дјела уцјена, тј.

као кривично дјело прописано чланом 233. ст. 1 КЗ РС. Суд је одбио овај приговор одбране, сматрајући да се за кривично дјело уцјена из члана 233 ст. 1 КЗ РС може одредити провођење посебних истражних радњи, јер се за наведено кривично дјело може изрећи казна затвора од 5 година. Тумачећи одредбу члана 235 тачка г) суд закључује да се за сва кривична дјела гдје је могуће изирећи казну затвора у трајању од 5 година, без обзира да ли је то посебан законски минимум или посебан законски максимум, могу одредити посебне истражне радње. До оваквог закључка суд долази с обзиром да у наведеној законској одредби након ријечи 5 године не стоји саставни везник „и“, већ раставни везник „или“, што значи да посебне истражне радње могу бити одређене за кривична дјела за која је прописана казна затвора од 5 године. Кориштењем раставног везника „или“ законска одредба даје даље могућности да посебна истражна радња буде одређена и за она кривична дјела за која је запријеђена тежа затворска казна од 5 година. Кориштењем везника „или“ у наведеној законској одредби, закон даје могућност алтернативе да се посебне истражне радње могу одредити за кривична дјела за које је прописана казна затвора од 5 година, са једне стране, те за кривична дјела за која је прописана тежа казна од казне затвор од 5 година, са друге стране. Да је воља законодавца била да се посебне истражне радње могу одредити само за кривична дјела за која је запријеђена казна затвора од 5 година и тежа казна, законодавац би користио саставни везник „и“, те би у том случају било неопходно да се кумулативно испуне два услова за одређивање посебне истражне радње, а то је да је за кривично дјело може изрећи и казна затвора од 5 година и тежа казна. Дакле, без обзира да ли је у овом кривичном предмету у истрази тужилац квалификовао кривично дјело уцјене као лакши или тежи облик, суд сматра да се за ово кривично дјело из члана 233 КЗ РС могу одредити посебне истражне радње и када је у питању лакши облик из става 1, као и тежи облик из става 2, одредба члана 233 КЗ РС.

У току извођења доказа одбране бранилац оптуженог је истакао и приговор незаконитости наредбе за провођење посебних истражних радњи, Основни суд у Приједору, број: 77 0 К 118852 22 Кпп од 27.01.2022. године, јер је донесена на основу приједлога окружног јавног тужилаштва у Приједору бр. Т22 0 КТ 0016422 22 од 27.01.2022. године, уз који приједлог су достављени докази који поткрјењују наводе из приједлога за одређивање посебних истражних радњи, у неовјереној фотокопији. Суд је одбио овај приговор одбране из разлога што је чланом 289 Закона о кривичном поступку Републике Српске прописано да се на главном претресу докази изводе у оригиналу или овјереној фотокопији, или фотокопији која је потврђена као неизмијењена у односу на оригинал. Дакле, наведена одредба регулише извођење материјалних доказа на главном претресу. Увидом у приједлог за издавање наредбе за примјену посебних истражних радњи, Окружно јавно тужилаштво Приједор, бр. Т22 0 КТ 0016422 22 од 27.01.2022. године, са прилозима и то: извјештај, Управа за организовани и тешки криминалитет бр. КУ:2/22, од 27.01.2022. године, Приједлог за примјену посебних истражних радњи, Управа за организовани и тешки криминалитет бр. 4-03-9-230/22, од 27.01.2022. године, службена забиљешка, Управа за организовани и тешки криминалитет, јединица за организовани криминалитет и дроге бр. 03/1-59/22, од 27.01.2022. године, записник о пријему усмене пријаве, Управа за организовани и тешки криминалитет, јединица за организовани криминалитет и дроге, бр. 03/1-27/22, од 26.01.2022. године и записник о саслушању свједока Д. В., Управа за организовани и тешки криминалитет, јединица за организовани криминалитет и дроге, бр. 03/1-28/22, од 26.01.2022. године, суд је утврдио да су прилози који су достављени уз приједлог, као докази навода у приједлогу за одређивање посебних истражних радњи, достављени у неовјереној фотокопији. Међутим, како се одредба члана 289 Закона о кривичном поступку Републике Српске

односи на главни претрес, те како у закону нема забране да се у фази истраге користе неовјерене фотокопије, суд сматра да наведено не представља повреду одредаба процесног закона, те је приговор одбране одбио као неоснован.

Сматрајући да је наредба суда о одређивању посебних истражних радњи незаконит доказ, одбрана је даље истицала приговоре законитости на доказе Извјештај о техничком опремању просторија, МУП РС, Управа за организовани и тешки криминалитет, Једница за посебне послове, од 28.01.2022. године и тонски запис прибављен провођењем посебних истражних радњи, са разговором између Д. В. и М. М., који се налази на ЦД-у. Одбрана даље наводи да се не зна гдје је вођен разговор, те да ли је разговор вођен у стану како је то наведено у наредби суда којом се одређују посебне истражне радње и да се не зна ни када је разговор вођен, те да ЦД са снимком разговора никад није достављен судији за претходни поступак, те приговара да су постојале неправилности у вези са уласком у стан, наводећи да власник није био обавијештен. Суд је приговоре одбране на ове доказе одбио из разлога што је снимак разговора између оштећеног и оптуженог настао по одобрању судије за претходни поступак, тј. на основу наредбе овог суда за провођење посебних истражних радњи, те је о провођењу одобрених посебних истражних радњи сачињен и предметни извјештај о техничком опремању просторија. Суд није нашао да су приликом прибављања ових доказа повријеђене одредбе Закона о кривичном поступку Републике Српске. Такође, на законитост наредбе суда о одређивању посебних истражних радњи не утиче ни исказ свједока Л. С., који на главном претресу изјављује да се бави изнајмљивањем станова, али да се не сјећа да је оштећени В. од њега изнајмио стан у којем је проведена посебна истражна радња, тј. стан на адреси [...] у П..

Суд није као основаним прихватио на приговор одбране који се односи на то да садржај добијен провођењем посебних истражних радњи, односно снимљени разговор између оштећеног и оптуженог, који се налази на ЦД-у, није достављен судији за претходни поступак, нити депонован у суд. Суд је овај приговор сматрао неоснованим, с обзиром да одредбе Закона о кривичном поступку које се односе на посебне истражне радње не прописују обавезу да се материјал добијен провођењем посебних истражних радњи депонује у суду, односно да се чува по одлуци суда, нити да се доставља судији за претходни поступак, већ је чланом 237 Закона о кривичном поступку прописано достављање извјештаја тужиоцу, односно судији за претходни поступка, о предузетим радњама. Такође, одредбом члана 240 Закона о кривичном поступку Републике Српске прописано је да се техничке снимке прибављени под условима и на начин прописан овим законом могу користити као доказ у кривичном поступку, а имајући у виду да је тонски запис разговора оштећеног и оптуженог настао по одобрењу судије за претходни поступак, суд је овај доказ сматрао прибављеним у складу са законом, а приговор одбране неоснованим. О приговорима одбране који се односе суштински на садржај и квалитет доказа, а ради се о приговорима да се не зна да ли је разговор снимљен у стану, како то стоји у наредби суда, да се не зна ко је на снимку, нити када је снимак сачињен, суд ће дати образложење у наставку, приликом оцјене доказа.

Одбрана је даље истакла приговор на законитост материјала, односно доказа који су добијени примјеном посебних истражних радњи, јер окружно јавно тужилаштво није судији доставило извјештај у складу са чланом 237 ст 1 Закона о кривичном поступку Републике Српске, нити је суд обавијестио тада осумњиченог да су против њега биле предузете посебне истражне радње у складу са чланом 237 ст. 3 наведеног закона. Увидом у спис овог суда бр. 77 0 К 118852 22 Кпп суд је утврдио да писани извјештај

тужиоца о провођењу посебних истражних радњи није достављен судији за претходни поступак, те да тада осуњмичени није од стране судије за претходни поступак обавијештен да су против њега предузете наведене истражне радње. Суд је одбио приговор законитости одбране у овом дијелу, те није сматрао да наведени пропуст тужиоца има за посљедицу битну повреду одредаба Закона о кривичном поступку Републике Српске из сљедећих разлога: Циљ наведене одредбе је да пружи могућност лицу против кога су биле усмјерене посебне истражне радње да се упозна са резултатима истих, те да му се пружи могућност да затражи провјеру законитости истих. Пропуштањем судије за претходни поступак да обавијести тада осумњиченог о предузетим радњама против њега није ускраћена могућност сада оптуженом да од суда затражи провјеру законитости одређених посебних истражних радњи и доказа који су њима прибавили, у даљем току кривичног поступка. Конкретно одбрана је то и учинила на главном претресу, те је суд на главном претресу извршио провјеру законитости одређених посебних истражних радњи и доказа прибављених истим, те је утврдио да су посебне истражне радње одређене у складу са ЗКП РС, те да је по наредбама суда и поступљено на начин како је то одређено од стране суда. Дакле, овај суд сматра да пропуст судије за претходни поступак да обавијести оптуженог да су против њега предузете посебне истражне радње, одмах по окончању истих, не резултира само по себи незаконитошћу. Овај пропуст није довео у питање загарантована права оптуженог на поштовање приватног и породичног живота, с обзиром да су предузете посебне истражне радње проведене на основу наредбе надлежног суда. Такође, овај пропуст обавјештавања оптуженог није повриједио право оптуженог на дјелотворан правни лијек, с обзиром да је оптужени у даљем току кривичног поступка могао и оспоравао законитост проведених посебних истражних радњи. Да пропуст судије за претходни поступак да обавијести лице против кога су предузимане посебне истражне радње о истим није само по себи незаконито и не представља битну повреду одредаба кривичног поступка, прихватио је и Уставни суд Босне и Херцеговине у својим одлукама АП 2980/16 и АП 3236/18.

Исто тако, пропуст тужилаштва да након окончања предузетих радњи достави извјештај о њиховом спровођењу након окончања примјене тих радњи, не резултира само по себи мијешањем у права оптуженог које би се могло сматрати незаконитим. Како је у смислу одредбе члана 237 став 1 Закона о кривичном поступку Републике Српске, сврха достављања извјештаја од стране тужеоца судији за претходни поступак, провјеравање да ли је поступљено по наредби судије за претходни поступак, па како је овај суд извршио провјеру да ли је поступљено по наредби, те утврдио да су се посебне истражне радње проводиле према оптуженом на основу наредбе судије за претходни поступак, да исте нису у супротности са тим издатим наредбама, због чега су по опјени овог суда, подаци и докази који су прибављени на основу тих посебних истражних радњи законити докази на којима се може заснивати судска пресуда. Овакав став, поред наведених одлука Устаног суда БиХ, заузео је и Врховни суд Републике Српске у својој одлуци бр. 11 0 К 016070 16 КжЗ.

Одбрана је даље изјавила приговор законитости на доказ Службена забиљешка МУП РС, Управа за организовни и тешки криминалитет, Једница за оперативну криминалистику, број: 03/3-041-ПС 04/22 од 28.01.2021. године, о снимљеном разговору између М. М. и Д. В.. Приговор одбране суд је одбио из разлога: службена забиљешка, тј. начин прибављања Сл. забиљешке се не прописује одредбама Закона о кривичном поступку Републике Српске. Чланом 10 ст.2 Закона о кривичном поступку Републике Српске је прописано да суд не може засновати своју одлуку на доказима прибављеним повредама

људских права и слобода прописаних Уставом међународним уговорима које је ратификовала БиХ, нити на доказима који су прибављени битним повредама овог закона. Према томе Закон о кривичном поступку као што сам рекао не прописује начин прибављања службене забиљешке, а суд не налази да је овај доказ прибављен супротно Уставу и међународним уговорима које је ратификовала БиХ, а према правној теорији сваки предмет који може да пружи релевантне информације може да буде доказ у кривичном поступку.

Одбрана је имала приговор и на законитост претреса стана оптуженог, наводећи да је наредбом суда одређено да се претрес има извршити у периоду од 06 до 21 час, а да се из записника о претресу види да је претрес завршен након 21 час, те сматра да је сам претрес, као и докази добијени таквим претресом, незаконити докази. Суд је одбио овај приговор одбране из следећих разлога: Увидом у Службену забиљешку Управа за организовани и тешки криминалитет бр. 03/1-63/22 од 27.01.2022. године, суд је утврдио да је иста сачињена од стране полицијског службеника Предрага Карановића, а на околности, између осталог, обавјештавања судије за претходни поступак да се претрес стана оптуженог не може завршити до 21 час. Чланом 122, тачка е) прописано је да наредба за претрес садржи упутство да се наредба треба извршити у времену између 6.00 и 21.00 или овлашћење да се наредба може извршити у било које вријеме. Увидом у спис овог суда бр. 77 0 К 118852 22 Кпп и то у записник о издавању усмене наредбе за претрес судије за претходни поступак овог суда Вање Мехацић, од 27.01.2022. године, те увидом у Наредбу за претрес стана, осталих просторија и покретних ствари и лица и привремено одузимање предмета, МУП РС, Управа за организовани и тешки криминалитет, број: 03/1-34/22 од 27.01.2022. године и Записник о претресу стана, осталих просторија и покретних ствари, МУП РС, Управа за организовани и тешки криминалитет, број 03/1-35/22 од 27.01.2022. године, суд је утврдио да је судија за претходни поступак овог суда дала упутство полицијским службеницима да претрес стана изврше у периоду од 6 до 21 час, те да је то упутство и унесено у писану наредбу коју су сачинили полицијски службеници, те да је претрес стана започео у 20.30 часова, а завршен у 21.15 часова, дакле 15 минута након 21 час. Имајући у виду да је претрес започео прије 21 час, те да присутна лица на претресу и то Ј. М., власник стана, те свједоци Г. Ђ. и С. В., нису имали примједби на рад полицијских службеника, те на садржај записника, суд сматра да се не ради о битној повреди одредаба кривичног поступка које би утицале на законитост доказа.

Након што је извео наведене доказе, цијенећи сваки доказ како појединачно, тако и у вези са осталим доказима, суд је одлучио као у изреци пресуде из следећих разлога, а сходно одредби члана 295 став 2 Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ бр. 53/12, 91/17, 66/18 и 15/21) – у даљем тексту ЗКП РС:

На главном претресу исказ је дао оштећени Д. В. који у свом исказу наводи да је од 8.1.2020. године до 23.08.2024. године био директор Инвестиционо развојне банке Републике Српске (у даљем тексту ИРБ), те да је од тог датума ангажован као професионални посланик у Народној скупштини Републике Српске. Даље изјављује да је оптуженог прије спорног догађаја познавао само из виђења, те да је оптужени на свом профилу десетине пута помињао његово име и доводио га у контекст криминала, да је наводио лажи о њему и његовој породици, те да је то континуирано трајало најмање годину дана. Свједок В. даље наводи да је оптужени на друштвеним мрежама објављивао да је његова мајка власник пословног простора у којем је ИРБ отворила пословни простор, да је криминалац, да има велику имовину, да је на рачуну његове супруге 50.000

КМ које је добила од Електродистрибуције, да је оптужени објављивао како је његова супруга узела новац, те да је њиховог сина доводио у негативне контексте, као и мајку његове супруге, његову мајку и брата, а да је то све било у контексту криминализације њега и његове уже и шире породице, а да ништа од објављених текстова није било истинито. Свједок В. наводи да су наведене објаве на друштвеним мрежама трајале око годину дана, те да га је оптужени први пут контактирао у децембру мјесецу, мисли да је било 2020. године, али није сигуран, на начин да га је контактирао Ж. С., супруг М. Д. С. која је сестра од тетке оптуженог, а преко посредника, те тражио да се виде. Свједок изјављује да се састао са С., те да му је исти тврдио да нема везе са објавама оптуженог, али му је предложио да скупо нешто новаца и да да оптуженом, како би овај престао са писањем. Свједок наводи да му је С. предложио да он и С.Б., који је у то вријеме био предсједник странке СНСД у Приједору, а којег је оптужени такође прозивао на друштвеним мрежама, заједно сакупе новац и дају М.. Свједок даље наводи да је у јануару наредне године контактиран од стране оптуженог преко апликације Телеграм, те да му је оптужени послао нестајућу поруку у којој га позива да се нађу и да ријеше неке ствари. Даље у свом исказу свједок наводи да је након пар дана поново усљедио контакт од стране оптуженог, те да је одлучио да се види са оптуженим и изнајмио је стан на дан. Свједок В. даље свједочи да се нашао у изнајмљеном стану са оптуженим, гдје му је оптужени тражио 100.000,00 КМ да престане да пише о њему и да га криминализује, или да га запосли у СИПА-у. Свједок изјављује да је покушавао да одговори оптуженог од тога, али да није успио, те да је након тога све пријавио полицији. Оштећени даље наводи да му је оптужени рекао да уколико му испуни захтјеве да може да одабере двије особе против којих ће оптужени писати на друштвеним мрежама. Свједок даље истиче да је након пријаве полицији радио све како су полицијски службеници тражили од њега, да се поново састао са оптуженим у истом стану, те да је оптужени од њега узео 10.000,00 КМ као аванс, а преостали износ од 90.000,00 КМ је тражио да му плати до 23. Марта, уколико га до тада не запосли у СИПА-и, те да ће након тога, како му је рекао оптужени, престати да пише и објављује негативне текстове против њега постепено, како не би било сумњиво.

Свједоку В. је од стране окружног јавног тужиоца предочен исказ из истраге, дат на записник о саслушању свједока Д. В., ОЈТ Приједор, број Т22 0 КТ 0016422 22 од 14.02.2022. године, на околности године извршења овог кривичног дјела, те је свједоку прочитан дио исказа у којем наводи да су се наведене радње догодиле у јануару 2022. године. Свједок на главном претресу потврђује своје потписе на записнику са исказом, те потврђује тачност навода датих у истрази у погледу времена извршења кривичног дјела, наводећи да је прошао дужи временски период од давања исказа у истрази, те да се на главном претресу не може сјетити свих детаља. Одговарајући на питање тужиоца свједок даље наводи да је други пут од стране оптуженог контактиран такође путем апликације Телеграм и то нестајућим порукама, те да је другим телефоном који је користио успио да услика поруку од оптуженог прије него што је nestала, те да је фотографију поруке показао супрузи. Свједоку је у наставку предочена Фотодокументација ПУ Бања Лука, СКП, Одјељење криминалистичке технике и ПДЗ-а, број: УВ-122/22 од 26.01.2022. године. Свједок В. је потврдио да је на фотографији његов телефон са поруком које је добио од оптуженог, те да је наведени телефон добровољно предао полицијским службеницима како би фотографисали садржај комуникације између њега и оптуженог. Након што је тужилац прочитала садржај фотографисане поруке која гласи: „Бићу данас у 18 часова на истом мјесту да се договорима око текста који морам објавити данас, сутра и да завршимо оно што смо се договорили“, свједок

потврђује да је то порука коју је добио од оптуженог. Свједок даље наводи да је наведена порука уследила након што се први пут састао са оптуженим.

У наставку исказа свједок В. изјављује да је пристао да буде информатор, те да се са оптуженим састао у стану који се налази иза Дома пензионера у Приједору, у улици која води ка Електродистрибуцији, а да се ради о нижој згради од 4 спрата, те да је тај стан изнајмио од Л. – Л.С., те у наставку свједок описује да се са оптуженим нашао испред зграде, да су заједно ушли у стан, те да су телефоне оставили у тоалет, а да је претходно пристао да буде информатор и задужио износ од 10.000,00 КМ од полиције, које су новчанице биле у коверти, те да је сједио поред полицијских службеника који су пописивали бројеве новчаница и стављали новац у коверту. Свједок на питање одбране одговара да су му полицијски службеници дали сат за који су рекли да снима, те да је он тај сат носио на састанку са оптуженим, да су му полицијски службеници рекли да је наредбом суда одређен за информатора, те да су од суда прибављене све потребне наредбе и да је слушао упутства полицијских службеника и по њима поступао, али да му исти нису рекли шта да прича са оптуженим, нити шта да ради у стану, те да је након завршетка састанка са оптуженим вратио сат полицијским службеницима. Свједок даље описује како је текао разговор између њега и оптуженог у стану, те наводи да је коверта са новцем била поред њега, те да је оптужени тражио од оштећеног да му понесе коверту са новцем до аута. Свједок оштећени В. даље наводи да је одбио да носи коверту са новцем до аута оптуженог, те му рекао да новац који је тражио сам понесе, некон чега оптужени узима новац, те заједно силазе из стана напоље, оптужени сједа у свој ауто и одлази. Свједоку В. је у наставку од стране тужиоца предочен Записник о саслушању свједока Д. .В., МУП РС, Управа за организовани и тешки криминалитет, број 03/1-38/22 од 28.01.2022. године, на околности различитости исказа из истраге и исказа са главног претреса. У исказу из истраге свједок В. наводи да је дана 27.01.2022. године у договору са полицијским службеницима МУП-а РС обавјештен да је наредбом Основног суда у Приједору добио статус информатора, те да се истог дана око 18 часова, по претходном договору, састао са оптуженим М. у улици [...]. Свједок је потврдио тачност предочених навода из његовог исказа из истраге. Свједоку В. је од стране одбране предочен записник о пријему усмене пријаве, бр. 03/1-27/22 од 26.01.2022. године, те записник о саслушању свједока Д. В. у истрази, дат на записник бр. 03/1-28/22, од 26.01.2022. године, на којим записницима свједок потврђује своје потписе.

У својству свједока саслушан је и Предраг Карановић, који на главном претресу изјављује да је 2022. године био запослен у МУП-у Републике Српске у Управи за организовани и тешки криминалитет на пословима криминалистичког инспектора у јединици за организовани криминалитет и дроге, те да је запримио усмену пријаву оштећеног Д. В. који је пријавио М. М. за кривично дјело уцјене, те да је о наведеној пријави сачинио записник, службене забиљешке, те да су са пријавом упознали тужилаштво, те да је сачинио извјештај о проведеним истражним радњама. Свједоку су од стране тужиоца преочена писмена и то Извјештај о поступању по наредби Основног суда у Приједору, МУП РС, Управа за организовани и тешки криминалитет, број: И-03/1-230-9/22 од 28.01.2022. године и Службена забиљешка, МУП РС, Управа за организовани и тешки криминалитет, број: 03/3-59/22 од 27.01.2022. године, те је свједок Карановић потврдио да је наведена документа потписао. Свједок даље наводи да је такође вршио претрес стана и возила оптуженог, те је објаснио да су изнаке РС01, 02, 04, кодни називи за полицијске службенике, а које ознаке се користе ради заштите идентитета истих. Свједок Карановић такође изјављује да је сачинио потврду о предаји новца ради реализовања наредбе суда, те да се радило о суми од 10.000,00 КМ, а

свједоку је од стране тужиоца и предочена Потврда о предаји предмета, МУП РС, Управа за организовани и тешки криминалитет, број: 03/1-33/22 од 27.01.2022. године, те је свједок потврдио свој потпис на истој. Свједок Карановић даље наводи да је задатак да саслушају, обаве разговор и узму пријаву на записник, добио од стране непосредних руководиоца, тј. од стране начелника Младена Марића, те изјављује да је службена забиљешка бр. 03/1-59/22 сачињена 27.01.2022. године о сазнањима која су прибављена 26.01.2022. године, а да је усмену пријаву запримио око 2 или 3 сата поподне. Свједок Карановић даље изјављује да је тужилаштву поднесен приједлог за провођење посебних истражних радњи због кривичног дјела уцјена, али да се не сјећа о којој тачној правној квалификацији се радило, а да је предложено да се проведу посебне истражне радње надзор и техничко снимање телекомуникација, надзор и техничко снимање просторија, тајно праћење и кориштење информатора и симулоани откуп. Свједок даље истиче да је техничко опремање просторија и лица вршила Јединица за посебне послове, гдје су полицијски службеници технички опремљени и имају сертификате за тај дио посла. Свједок Карановић у свом исказу наводи и да су сазнања о којем стану се ради, и гдје треба да се састану оштећени и оптужени, добили од стране оштећеног В., те да у стану нису постављена техничка средства за снимање без наредбе суда, те да је оштећени В. добио сат који иде нан руку и служи за аудио и видео снимање, а да је новчанице у вриједности од 10.000,00 КМ лично предао В. у коверти. Свједок Карановић изјављује и да је прво обављен претрес возилла оптуженог, па онда стана у којем оптужени живи, док стан у којем су разговарали оптужени и оштећени и у којем је извршена примопредаја новца није претресан.

Увидом у службену забиљешку, МУП РС, Управа за организовани и тешки криминалитет, број: 03/3-59/22 од 27.01.2022. године, суд је утврдио да је иста сачињена од стране полицијских службеника Предрага Карановића и Маринка Матијевића, на околности обављеног разговора са оштећеним В. а у вези информација о кривичном дјелу уцјена из члана 233 ст. 2 КЗ РС извршеног од стране М. М..

Свједок С. Л.на главном претресу наводи да је у пријатељским односима са оптуженим, те да му је познато да је оптужени објављивао критичне текстове за оштећеног Д. В., путем друштвених мрежа, тј. путе фејсбука, те да је и он писао критике за В. путем друштвених мрежа. Свједок Л.такође изјављује да је оптужени био запослен на Рударском факултету, те да је имао жељу да промијени радно мјесто и запосли се у СИПА-и.

Свједок Ж. С. у свом исказу на главном претресу изјављује да је у тазбинским родбинским везама са оптуженим, те да познаје оштећеног, да му је познато да је М. објављивао текстове на друштвеним мрежама, али да их није читао. Даље свједок С. изјављује да је причао са оштећеним В., те да га је исти питао да ли зна зашто М. објављује текстове о њему, на шта му је свједок одговорио да не зна. Свједок С. изјављује и да му је оптужени М. рекао да се састао са оштећеним В. и С. М., како би га исти запослили у СИПА-и, те да је то било прије око 3 године. Свједок у вези тога даље наводи да је у току састанка оптуженог са оштећеним и М., звао оптуженог који му се није јављао, те да је након тога позвао В. и питао за М., те да му је В.рекао да не зна гдје је М. и да он није на том састанку. Свједок С.истиче и то да је за вријеме док је М. био на састанку био заједно са Николом Дејановићем у аутомобилу, те на кафи у кафићу, те да је Дејановић инспектор ОБА-е, а да се са њим налазио у ауту јер се бојао за безбједност М.. Свједок С. изјављује и да му је познато да је оптужени желио да се запосли у СИПА-и.

Свједоку С. је од стране тужиоца предочен његов исказ из истраге, дат на Записник о саслушању свједока Ж. С., ОЈТ Приједор, број Т22 0 КТ 0016422 22 од 23.09.2022. године, у којем исказу у истрази свједок изјављује да је довезао оптуженог пред кафић, да није улазио у кафић нити је видио са ким се налази, а да му је М. рекао да се треба наћи са С. М.. Свједок је потврдио истинитост навода из свог исказа из истраге, као и потпише на записнику са његовом изјавом, те је навео да је неке детаље заборавио након 3 године, због чега је на главном претресу рекао нешто другачије детаље.

На поновљеном главном претресу исказ је дао свједок Л. С., који је изјавио да је власник стана у улици [...]у П., који је у релевантном периоду издаван као стан на дан, заједно са још неколико станова којима се бавио кроз своју агенцију за промет некретнина. Навео је да се станови нису увијек формално издавали уз уговоре или евиденције, посебно у ранијем периоду, већ су се подаци о гостима узимали углавном ако су у питању непозната лица, док се за познате клијенте често нису узимали лични подаци. У вези са конкретним догађајем из јануара 2022. године, свједок је истакао да се не сјећа коме је стан тада издат, те да га он лично није издавао, већ је то радио његов син А., који је у то вријеме водио послове издавања и био задужен за комуникацију са гостима. Претпоставља да је стан издат по уобичајеној процедури, путем телефонског позива, али нема конкретна сазнања о томе коме је издат. Потврдио је да познаје Д. В. из виђења, али није могао рећи да ли је он изнајмио предметни стан, наводећи да је могуће да су његов син и В. били у контакту и раније користили услуге изнајмљивања, али да он о томе нема непосредних сазнања. Свједок је такође изјавио да га никада нико из полиције, тужилаштва или суда није контактирао у вези са тим станом, нити га је обавијестио да би стан могао бити предмет надзора или посебних истражних радњи. Навео је да о евентуалном кориштењу стана у те сврхе није имао сазнања, осим онога што је касније чуо из медија. Такође је истакао да никада није давао информације надлежним органима о власништву над тим станом, нити има сазнања да је неко тражио такве податке, иако су они јавно доступни путем катастра. На крају је потврдио да је у релевантном периоду стан био у његовом власништву и да је кориштен за издавање.

Увидом у фотографије које се налазе у фотодокументацији ПУ Бања Лука, СКП, Одјељење криминалистичке технике и ПДЗ-а, број: УВ-122/22 од 26.01.2022. године, а када се овај доказ доведе у везу са исказом свједока Д. В. са главног претреса и из истраге, суд је утврдио да је М. М., 26. јануара 2022. године оштећеном послао поруку „Бићу данас у 18h на истом мјесту да се договоримо око текста који морам објавити данас/сутра и да завршимо оно што смо се договорили“.

Увидом у наредбу за провођење посебних истражних радњи, Основни суд у Приједору, број: 77 0 К 118852 22 Кпп од 27.01.2022. године, суд је утврдио да су у односу на оптуженог М. М. одређене посебне истражне радње надзор и техничко снимање телекомуникација и то телефонског броја +38765273973, надзор и техничко снимање просторија – стана који се налази у П., улица [...], власништво Л.С., на начин да полицијски службеници Управе за тешки и организовани криминалитет уђу у наведени стан, те употребом техничких уређаја за аудио и визуелно снимање омогуће снимање просторије. На основу наведене наредбе овог суда суд је утврдио да су поред наведених посебних истражних радњи, у односу на оптуженог, одређене и посебне истражне радње техничко снимање тада осумњиченог М. М., те транспортних средстава и предмета који су у вези са њима, на начин да службеници Управе за организовани и тешки

криминалитет врше траћење осумњиченог, те транспортних средстава и предмета који су у вези са њим уз употребу техничких средстава за аудио и визуелно снимање. Суд је даље утврдио да је предметном наредбом одређена и посебна истражна радње коришћење прикривених истражилаца и кориштење информатора, те да је за информатора одређен оштећени Д. В., на начин да ће исти бити опремљен средствима за аудио и визуелно снимање приликом састанка са тада осумњиченим М., као и да је одређена посебна истражна радња симуловани и контролисани откуп предмета и симуловано давање поткупнине, на начин да ће информатор новац који претходно добије од полицијских службеника, а који новац је фотографисан и пописан, уколико осумњичени буде од њега тражио, исти предати осумњиченом.

Увидом у руком писану забиљешку, Основни суд у Приједору, судија Вања Мехацића, Предмет: формирање кпп предмета, суд је утврдио да је именована судија за претходни поступак дала наредбу за формирање предмета, а који се односи на посебне истражне радње, иницираног од стране Окружног јавног тужилаштва Приједор, бр. иницијалног акта Т22 0 КТ 0016422 22 од 27.01.2022. године.

Увидом у Записник о реализацији ПИР, МУП РС, Управа за организовани и тешки криминалитет, Јединица за посебне послове, од 27.01.2022. године, Извјештај о техничком опремању просторија, МУП РС, Управа за организовани и тешки криминалитет, Јединица за посебне послове, од 28.01.2022. године, Извјештај о поступању по наредби Основног суда у Приједору, МУП РС, Управа за организовани и тешки криминалитет, број: И-03/1-230-9/22 од 28.01.2022. године и Завршни извјештај о примјени посебне истражне радње, МУП РС, Управа за организовани и тешки криминалитет, Јединица за посебне послове, број: 03/2-2/22 од 28.01.2022. године, суд је утврдио да су полицијски слжбеници, након провођења посебних истражних радњи одрежених наредбом овог суда бр. 77 0 К 118852 22 Кпп од 27.01.2022. године, о провођењу истих сачинили извјештаје, те да су у записнику о реализацији ПИР, МУП РС, Управа за организовани и тешки криминалитет, Јединица за посебне послове, од 27.01.2022. године наводи да је М. М. виђен у улици [...] како улази у унутрашњост стамбене зграде, улаз бр. 9, дана 27.01.2022. године око 17, 55 часова. Суд је даље уивидом у извјештај о техничком опремању просторија утврдио да је извршено снимање стана који је користио Д. В. (у извјештају погрешно наведено име Милан, а на основу датума рођена који се наводи у извјештају утврђено да се ради о Д. В.), техничким средством назива „Gnome-Nano“, које је намијењено за аудио снимање, те да је извршено изузимање снимљеног материјала дана 27.01.2022. године, те да је исти похрањен на ДВД медиј.

Након што је на главном претресу као доказ изведен снимак разговора оптуженог и оштећеног, а који је прибављен на основу претходно наведених посебних истражних радњи, односно надзора и техничког снимања просторија, а помоћу уређаја „Gnome-Nano“, као то стоји у извјештају о техничком опремању просторија, МУП РС, Управа за организовани и тешки криминалитет, Јединица за посебне послове, од 28.01.2022. године, извјештају о поступању по наредби Основног суда у Приједору, МУП РС, Управа за организовани и тешки криминалитет, број: И-03/1-230-9/22 од 28.01.2022. године, а који уређај је у облику сата, како то у свом исказу наводе свједоци Карановић и В., имајући у виду исказе свједока В. и Карановића, те претходно образложене доказе објективне природе, тј. наредбу суда о провођењу посебних истражних радњи, те извјештаје полицијских службеника о реализацији посебних истражних радњи, суд је утврдио да је снимљен разговор између оштећеног и иоптуженог, укупно снимљеног материјала 54

минуте и 16 секунди, Из снимљеног разговора између оптуженог и оштећеног - тонски запис прибављен провођењем посебних истражних радњи, са разговором између Д. В. и М. М., који се налази на ЦД-у - ДВД медију, суд је утврдио да је оптужени тражио од оштећеног да га запосли у СИПА-и, те да је као гаранцију да ће оштећени то и учинити тражио до оштећеног износ од 10.000,00 КМ који би му вратио уколико оштећени запосли оптуженог у СИПА-и. Из снимљеног разговора се даље може закључити да ће оптужени престати да објављује текстове на друштвеним мрежама којима се вријеђа углед и част оштећеног, уколико исти запоњи оптуженог како је то он тражио. Оптужени на почетку разговора са оштећеним говори да није тражио новац од њега, да га новац не интересује, већ да жели да се запосли у СИПА-и и да касније буде директор исте, те тражи од оштећеног да му то омогући, али оптужени исто тако потврђује оштећеном да је од њега тражио износ од 10.000,00 КМ као гаранцију да ће га запослити у СИПА-и, а због тога што раније обећање у том погледу није испуњено, те говори да тај новац неће трошити и да ће га вратити уколико му оштећене омогући тражено запослење. У разговору оптужени убјеђује оштећеног да уколико му да новац да га неће преварити, те му говори да нема шта да му да као гаранцију, али да га сигурно неће преварити и да ће престати да објављује текстове са негативном конотацијом за оштећеног, те да ће му након запошљавања у СИПА-и вратити новац. Убјеђујући оштећеног, оптужени му говори и да му може „бити добар ако оде тамо“ мислићи на СИПА-у, те такође пита оштећеног за савјет како да заради новац, а оштећени му одговара да је управо зарадио 100.000 КМ, на шта му оптужени одговара да то неће трошити. На крају разговора оштећени говори оптуженом да је донио оно шта је тражио, те га пита хоће ли то узети или не, на шта му оптужени говори да то однесе у његово ауто и остави тамо, што оштећени одбија, те му оптужени говори да ће он отворити врата аута, а да оштећени саму убади новац у ауто, што оштећени одбија, говорећи оптуженом „хоћеш или нећеш узети...“.

Увидом у службену забиљешку МУП РС, Управа за организовани и тешки криминалитет, Јединица за оперативну криминалистику, број: 03/3-041-ПС 04/22 од 28.01.2021. године, о снимљеном разговору између М.М.и Д. В., суд је утврдио да је иста сачињена поводом сазнања до којих се дошло провођењем посебне истражне радње надзор и техничко снимање просторија и то стана који се налази у П., [...], те да је иста сачињена од стране полицијског службеника кодног назива ПС 04, а који идентитет је познат полицијском службенику Милораду Радановићу, што је утврђено увидом у завршни извјештај о примјени посебне истражне радње, МУП РС, Управа за организовани и тешки криминалитет, Јединица за посебне послове, број: 03/2-2/22 од 28.01.2022. године

Одбрана је у току поступка износила приговоре, наводећи да је оштећени, поступајући као и информатор, наводио и подстрекавао оптуженог на извршење кривичног дјела, нудећи му новац, иако је оптужени одбијао да узме новац. Суд није нашао основаним наводе одбране о подстрекавању оптуженог од стране информатора на извршење кривичног дјела из следећих разлога: Подстрекавање је умишљајно навођење другог на извршење кривичног дјела, тј. формирање одлуке код будућег извршиоца да изврши кривично дјело. Уколико је код учиниоца постојала дефинитивна одлука да изврши кривично дјело не може се говорити о подстрекавању. Код подстрекавања је битно да у вријеме предузимања радње подстрекавања није била донесена дефинитивна одлука о извршењу кривичног дјела, а јачање такве одлуке не представља подстрекавање. Из конкретног случаја се може закључити, на основу исказа свједока В., Карановића, записника о усменој пријави, исказима оштећеног из истраге, да је оптужени већ створио одлуку да тражи од оштећеног одређену услугу, или новац, како би престао да пише

негативне текстове о њему на друштвеним мрежама. Из снимљеног разговора између оштећеног и оптуженог произилази да оптужени у неколико наврата каже да му не треба новац и да неће да га узме, али произилази и то да оптужени првенствено тражи од оштећеног да му обезбиди посао у СИПА-а, а као гаранцију тражи износ од 10.000,00 КМ, који како наводи оптужени, неће трошити, него ће га вратити оштећеном ако га запосли у СИПА-и, а након чега би оптужени престао да објављује негативне текстове које штете угледу и части оштећеног и његове породице. У коначници оптужени тражи од оштећеног да новац који је донио, убаца у његов ауто, а да ће му он отворити врата од аута, што оштећени одбија, тј. одбија да остави новац у ауту оптуженог, те оштећени пита оптуженог „хоћеш или нећеш?“. Суд закључује да је оптужени тада узео новац, јер је исти новац пронађен у аутомобилу оптуженог приликом претреса. Дакле, имајући у виду фотографије телефона оштећеног са поруком од оптуженог коју шаље оштећеном и у којој наводи да ће бити у 18 часова на истом мјесту да зврше оно што су се договорили, затим исказ свједока В. који изјављује да му је оптужени, на састанку који је претходни састанку који је снимљен примјеном посебних истражних радњи, тражио износ од 100,000 КМ или да га запосли и СИПА-и, а како би престао да пише негативне текстове о њему, те да је као аванс тражио износ од 10.000,00 КМ, те снимљени разговор између оптуженог и оштећеног, суд сматра да је код оптуженог већ раније створена одлука о извршењу кривичног дјела, те да се у конкретном случају радње оштећеног, који је био информатор, немају карактер радњи подстрекавања на извршење кривичног дјела. На аудио снимку оптужени говори да нема шта да понуди као гаранцију оштећеном, те убјеђује оштећеног – информатора, да га неће преварити ако му оштећени да новац, а уколико га запосли и СИПА-и, да ће му вратити новац, те да неће више писати о њему текстове са негативном конотацијом по оштећеног.

Увидом у наредбу за претрес стана, осталих просторија и покретних ствари и лица и привремено одузимање предмета, МУП РС, Управа за организовани и тешки криминалитет, број: 03/1-34/22 од 27.01.2022. године, Записник о претресу стана, осталих просторија и покретних ствари, МУП РС, Управа за организовани и тешки криминалитет, број 03/1-35/22 од 27.01.2022. године Записник о претресу превозног средства М. М., МУП РС, Управа за организовани и тешки криминалитет, број: 03/1-36/22 од 27.01.2022. године, Извјештај о извршеном претресу по усменој наредби Основног суда у Приједору, МУП РС, Управа за организовани и тешки криминалитет, број: 03/1-36/22 од 28.01.2022. године и Фотодокументацију са криминалистичкотехничким извјештајем, ПУ Приједор, СКП, Одјељење криминалистике и ПДЗ, број: 55/22 од 27.01.2022. године и Фотодокументацију МУП РС, ПУ Приједор, СКП, Одјељење криминалистичке полиције, број: 54/22 од 27.01.2022. године суд је утврдио да је на основу усмене наредбе судије за претходни поступак извршен претрес возила и стана које користи оптужени, те да је приликом претреса возила пронађен и одузет мобилни телефон Самсунг, црне боје, те бијели папирни коверат у којем се налазио новац у споенима од 100 КМ – 25 новчаница, од 50 КМ – 50 новчаница, од 20 КМ- 200 новчаница, од 10 КМ 100 новчаница, а коверат се налазио на поду испред сувозачког сједишта. Затим да је приликом претреса стана пронађен и одузет преносни рачунар „HP Probook 6550B“ жута фасцикла на којој је исписано „Дражен Врховац сабрана дјела“ у којој се налази 4 гласаћка листића, те штампани садржај са интернет адреса, текстови са темама Инвестиционо развојне банке Републике Српске, затим је пронађен и одузет мобилни телефон „BlackBerry“.

Увидом у Фотодокументацију МУП РС, ПУ Приједор, СКП, Одјељење криминалистичке полиције, број: 54/22 од 27.01.2022. године, Потврду о привременом одузимању предмета на основу наредбе суда, МУП РС, Управа за организовани и тешки криминалитет, број 03/1-11/22 од 27.01.2022. године и Потврду о предаји предмета, МУП РС, Управа за организовани и тешки криминалитет, број: 03/1-33/22 од 27.01.2022. године, суд је утврдио да су приликом претреса возила оптуженог у истом пронађене новчанице које је оштећени дана 27.01.2022. године преузео од полицијских службеника. Када се ови докази доведу у везу са Записник о претресу превозног средства М. М., МУП РС, Управа за организовани и тешки криминалитет, број: 03/1-36/22 од 27.01.2022. године те исказом свједока Д. В., као и исказом свједока Предрага Карановића, а доводећи све у везу са аудио записом разговора оштећеног и оптуженог, суд несумњиво закључује да оптужени узео новац у износу од 10.000,00 КМ од оштећеног Д. В., у иистим апоенима и серијским бројевима новчаница које је оштећени задужио од полицијских службеника.

Увидом у потврду о привременом одузимању предмета, МУП РС, Управа за тешки и организовани криминалитет, број: 03/1-10/22 од 27.01.2022. године, Потврда о предаји предмета, МУП РС, Управа за организовани и тешки криминалитет, број: 03/1-33/22 од 27.01.2022. године, Потврда о привременом одузимању предмета на основу наредбе суда, МУП РС, Управа за организовани и тешки криминалитет, број 03/1-11/22 од 27.01.2022. године, Потврда о предаји предмета, Основни суд у Приједору, од 27.04.2022. године, потписници Милан Врховац и Дејан Матијаш и Наредба Основног суда у Приједору о депоновању привремено одузетих предмета, број: 77 0 К 118852 22 Кпп 2 од 01.02.2022. године, суд је утврдио да за предмете који су пронађени приликом претреса возила и стана и који су одузети, издата потврда лицу од кога су предмети одузети, те да су исти предмети предати суду, а на основу наредбе суда депоновани у депозит Основног суда у Приједору, те депоновани по наредби суда у судски депозит.

Увидом у Записник о отварању и прегледу привремено одузетих предмета, ОЈТ Приједор, број: Т22 0 КТ 0016422 22 од 16.02.2022. године и фотодокументацију МУП РС, ПУ Приједор, СКП, Одјељење криминалистичке полиције, број: 96/22 од 16.02.2022. године, суд је утврдио да је окружни јавни тужилац извршио отварање и преглед предмета који су приликом претреса стана и возила одузети од оптуженог, а уз присуство оптуженог и браниоца.

Увидом у наредбу за провођење посебних истражних радњи Основног суда у Приједору, бр. 77 0 К 118852 22 Кпп од 27.01.2022. године (на којој наредби је руком плавом хемијском оловком исписано „Предраг Карановић примио 27.01.2022. 17:05 h“ и потпис), доводећи исту у везу са исказом свједока Карановића, суд је утврдио и то да је полицијски службеник Предраг Карановић преузео наредбу суда којом се одрежују посебне истражне радње, а како је то раније образложено, дана 27.01.2022. године у 17.05 часова.

Увидом у наредбу Окружног јавног тужилаштва Приједор бр Т22 0 КТ 0016422 22 од 27.01.2022. године и наредбу Окружног јавног тужилаштва Приједор бр Т22 0 КТ 0016422 22 од 28.01.2022. године, суд је утврдио да је Окружно јавно тужилаштво у Приједору дана 27.01.2022. године донијело наредбу о спровођењу истраге у односу на тада осумњиченог М. М., због кривичног дјела уцјена из члана 233 ст. 2 КЗ РС, док је сљедећег дана исто тужилаштво против истог осумњиченог, за исте радње, донијело наредбу о спровођењу истраге због кривичног дјела уцјена из члана 233 ст. 1 КЗ РС. Суд

сматра да овакво поступање тужилаштва не доводи у питање законитост доказа, с обзиром да у фази истраге тужилаштво у потпуности диспонира истом, те доноси одлуку о правној квалификацији. Наводи одбране да је тужилаштво одмах сљедећи дан промијенило правну квалификацију на основни облик кривичног дјела уцјене, тј. да је првобитно правна кривично дјело квалификовано као тежи облик кривичног дјела уцјене, а како би се од суда могла добити наредба о спровођењу посебних истражних радњи, нису основани, нити релевантни, с обзиром, како је то претходно објашњено, посебне истражне радње могу бити одређене и за основни облик кривичног дјела уцјене из члана 2323 ст. 1 КЗ РС.

Такође, наводи одбране да је полицијски службеник Предраг Карановић примио наредбу о провођењу посебних истражних радњи у 17.05 часова, а да је информатор снимао тада осумњиченог само пола сата након што је Карановић примио наредбу, не доводе у питање законитост проведених истражних радњи, с обзиром да је суд прво издао наредбу за провођење посебних истражних радњи, а након издавања наредбе снимљен је разговор између оштећеног, који је имао статус информатора, те је након издавања наредбе предат новац оптуженом, тада осуњиченом, од стране информатора.

Вјештак Биљана Стјепановић је навела да је, по наредби Окружног јавног тужилаштва у Приједору од 12.04.2022. године, извршила вјештачење два мобилна телефона (Blackberry i Samsung) и једног лаптопа марке „HP ProBook“. Објаснила је да је задатак вјештачења био да се из наведених уређаја издвоји комплетан садржај меморије, укључујући контакте, позиве, поруке, мултимедијалне садржаје, комуникацију путем друштвених мрежа, као и евентуално скривене или обрисане податке. У односу на мобилни телефон марке Blackberry, вјештак је утврдила основне техничке податке, али је нагласила да у телефону нису пронађени никакви подаци који су тражени наредбом, односно није било порука, позива, контаката нити других релевантних садржаја. Код мобилног телефона марке Самсунг утврђени су марка, модел и ИМЕИ број, али садржај није могао бити анализиран јер је телефон био заштићен шифром, коју форензичким алатима којима располажу нису могли уклонити, па из тог разлога није извршено вјештачење његовог садржаја. Додала је да о томе нису посебно обавјештавали тужилаштво, већ су све констатовали у налазу, те да накнадно нису добили захтјев за допуну вјештачења нити податке о шифри. Што се тиче лаптопа „HP ProBook“, вјештак је навела да је извршена форензичка копија хард диска и анализа података. На уређају су пронађени одређени садржаји попут слика, докумената и интернет претрага, али није пронађена никаква комуникација путем друштвених мрежа нити други подаци који би се могли довести у везу са предметним кривичним дјелом или захтјевом из наредбе. На крају је потврдила да је овакав налаз достављен тужилаштву.

Увидом у наредбу Основног суда у Приједору бр. 77 0 К 118888 22 Кпп4 од 02.03.2022. године наредбу Окружног јавног тужилаштва Приједор бр Т22 0 КТ 0016422 22 од 12.04.2022. године и налаз вјештачења мобилних телефона и рачунара, Јединица за форензику – Криминалистичко технички центар, бр. 06/2-1-233-424/22, заједно са иксазом вјештака Биљане Стјепановић датом на главном претресу, приједлог за издавање наредбе за претресање покретних ствари, Окружно јавно тужилаштво Приједор, бр. Т22 0 КТ 0016422 22 од 01.03.2022. године; допис Управе за полицијску подршку Бањалука бр. 06/2-1-233-424/22 од 17.03.2022. године, извјештај о извршеном претресању Управа за полицијску подршку, Јединица за форензику – КТЦ, Одјељење за криминалистичко-техничка вјештачења и испитивања бр. 06/2-1-233-424/22 од 16.03.2022. године,

записник о претресању покретних ствари, Управа за полицијску подршку, Јединица за форензику – КТИЦ, Одјељење за криминалистичко-техничка вјештачења и испитивања бр. 06/2-1-233-424/22 од 16.03.2022. године и допис Управе за организовани и тешки криминалитет, бр. КУ-2/22 од 24.04.2022. године, суд је утврдио да је извршен претрес електронских уређаја оптуженог и то уређаја који су одузети приликом претреса стана оптуженог, а ради се о два телефона и преносивом рачунару, те да је наређено вјештачење наведених уређаја, а да приликом вјештачења од стране Јединице за форензику – криминалистичко техничког центра, вјештак Биљана Стјепановић, на телефону марке „BlackBerry“ и преносном рачунару произвођача „HP Probook 6550B“, није пронађен садржај који би се могао довести у везу са предметним кривичним дјелом, док мобилни телефон марке Самсунг није било могуће извршити јер је уређај био заштићен шифром. Суд је увидом у наведене доказе утврдио и да је о извршеном претресању сачињен записник и извјештај оведеној радњи, а да је претресање електронских уређаја оптуженог извршено по наредби овог суда, а на приједлог Окружног јавног тужилаштва у Приједору. Увидом у Обавјест о претресу привремено одузетих покретних ствари Окружно јавно тужилаштво Приједор бр. Т22 0 КТ 0016422 22 од 14.03.2022. године такође је утврђено да је о планираном претресу послана обавјест браниоцу оптуженог.

Увидом у Приједлог за одређивање притвора, Окружно јавно тужилаштво Приједор бр. Т22 0 КТ 0016422 22 од 28.01.2022. године и Рјешење Основног суда у Приједору бр. 77 0 К 118888 22 Кпп (у рјешењу погрешно наведен број 77 0 К 1188888 22 Кпп), од 28.01.2022. године, суд је утврдио да је тада осумњиченом М. М. био одређен притвор од 27.01.2022. године до 27.02.2022. године, а због кривичног дјела уцјена из члана 233 ст. 1 КЗ РС, из разлога прописаних чланом 197 ст. 1, тачка б(ЗКП РС, тј. због могућег утицаја на доказе, док је увидом у пресуду Основног суда у Приједору бр. 77 0 П 114199 21 П од 23.08.2022. године суд утврдио да је тужбени захтјев Инвестиционо Развојне банке Републике Српске и Д. В. који се односи на накнаду штете због клевете од стране С. Л. и М. М., одбијен.

Према одредби члана 233 став 1 КЗ РС кривично дјело уцјена чини онај ко у намјери да себи или другом прибави противправну имовинску корист запријети другом да ће против њега или њему блиских лица открити нешто што би њиховој части или угледу шкодило и тиме га принуди да нешто учини или не учини на штету своје или туђе имовине.

Дакле, на основу свих наведених доказа, чија оцјена је дата претходно, суд је изван сваке разумне суње закључио да је оптужени починио кривично дјело уцјена из члана 233 став 1 КЗ РС, како је то наведено у изреци ове пресуде.

Да је оптужени починио кривично дјело које му се ставља на терет, а које је описано у чињеничном опису оптужнице и изреке ове пресуде, произилази прије свега из исказа свједока свједока оштећеног Д. В.. В. у свом исказу на главном претресу изјављује да је оптужени годину дана објављивао текстове на друштвеним мрежама, којим текстовима се криминализује он и његова ужа породица, те да је путем нестајућих порука на апликацији Телеграм тражио да се види и да ријеше ствар, а да му је на првом састаку оптужени тражио да га оштећени запосли у СИПА-и, те да је тражио износ од 10.000,00 КМ да му да одмах, а уколико га у одређеном року не запосли у СИПА-и да му да још износ од 90.000,00 КМ, како би престао да објављује на друштвеним мрежама текстове са негативном садржином по оштећеног и његову ужу породицу. Из исказа оштећеног

произилази и то да је о свему обавијестио полицијске службенике, те да је као информатор дао оптуженом износ од 10.000,00 КМ, који износ је оптужени узео. Свједок В. на главном претресу детаљно износи на који начин је комуницирао са оптуженим и гдје се састајао, те наводи да је добровољно полицијским службеницима дао на у вид телефон, те да је добровољно пристао на улогу информатора, те да оптуженом преда новчанице у износу од 10.000,00 КМ, а чији серијски бројеви су претходно пописани. Исказ свједока В. потврђен је и исказом свједока Предрага Карановића који изјављује да је оштећени пријавио предметно кривично дјело, те да му је додијељен статус информатора и дате новчанице са пописаним серијским бројевима које треба да преда оптуженом. Исказ свједока В. сагласан је и са доказима објективне природе, прије свега са записником о претресу возила оптуженог, гдје је пронађена коверта са новчаницама пописаних серијских бројева, које су фотографисане и предане суду у судски депозит. Такође, исказ свједока В. потврђује и аудио запис разговора између њега и оптуженог, из којег разговора произилази да оптужени жали да га оштећени запосли у СИПА-и, те да тражи од оштећеног као гаранцију износ од 10.000,00 КМ, који износ, како наводи оптужени, би му вратио уколико га оштећени запосли. Тачно је да на аудио запису разговора између оптуженог и оштећеног оптужени у више наврата наводи да га не интересује новац, већ само да га оштећени запосли у СИПА-и, али исто тако произилази да оптужени тражи износ од 10.000,00 КМ као гаранцију за запошљавање, те убјеђује оштећеног да ако га запосли да ће му тај новац сигурно вратити, наводећи да нема шта да му да за границу, већ да му може вјеровати на ријеч. Оптужени наводи да ће, уколико оштећени пристане на његове захтјеве, престати да објављује негативне текстове о њему и његовој породици и то постепено, да не би било сумњиво, те још наводи да ће од њега имати „гратис двије особе“ по избору оптуженог против којих ће објављивати текстове са негативном садржином по њих на друштвеним мрежама. Такође из снимљеног разговора, на крају, оптужени тражи од оштећеног да то што је донио однесе у ауто оптуженог, што оштећени одбија, говорећи му да се одлучи хоће ли узети то или неће, након чега новчанице пописаних серијских бројева бивају нађене у аутомобилу оптуженог, те суд закључује да је оптужени узео коверат са новчаницама у вриједности од 10.000,00 КМ.

Из исказа свједока Л. произилази такође да је оптужени објављивао текстове „критичке“ природе у односу на оштећеног, а путем друштвених мрежа, а и свједок Л. и свједок С. потврђују да је амбиција оптуженог вила да ради у СИПА-и, а из исказа свједока С. произилази и то да су се оптужени и оштећени још раније састајали у вези захтјева оптуженог за запошљавање у СИПА-и.

Суд је исказ свједока В. оцијенио као истинит, с обзиром да је свједок детаљно описао како је дошло до контакта између оптуженог и њега, због чега, на који начин је све пријавио полицији, те како је предао оптуженом новац, гдје су се састајали, а који исказ је у складу са другим доказима изведеним на главном претресу, прије свега исказом свједока Карановића, те аудио записом разговора између оптуженог и оштећеног, те записнику о претресу возила, фотодокументацијом сачињеном приликом претреса, те потврди о предаји новчаница оштећеном од стране полицијских службеника и потврди о одузимању истих новчаница од оптуженог.

Суд није прихватио приговоре одбране који се односе на законитост прибављених доказа, што је већ претходно образложено. Такође, на законитост прибављених доказа посебним истражним радњама не утиче ни исказ свједока С., који је на главном претресу изјавио да се бави издавањем станова, али да се не сјећа да ли је оштећени изнајмио од

њего, нити да га је неко обавијестио да се у његовом стању проводе посебне истражне радње. Наведени докази који су добијени посебним истражним радњама прикупљени су у складу са одредбама чланом 234 до 240 ЗКП РС, те је суд исте оцијенио као законите.

Суд је такође као неоснованим и ирелевантним цијенио наводе одбране да оштећени В. није поучен на одредбе члана 234 ст. 5 ЗКП РС, да се не зна да ли је разговор између оптуженог и оштећеног снимљен у стану који је одређен у наредби суда, да о спровођењу посебних истражних радњи није сачињен записник, да сат који је имао информатор, а који је снимао разговор, није изведене као доказ, те да није утврђено гдје су били постављени у уређаји за снимање, те да ли су ти уређаји били лиценцирани и легални. Суд сматра да је одређивање и провођење посебних истражних радњи извршено у складу са одредбама ЗКП РС, те том приликом није дошло до битних повреда одредаба ЗКП РС, да је из изведених доказа са сигурношћу утврђено гдје су и како истражне радње проведене, те да нема било каквих назнака које би у сумњу довеле техничку исправност и легалност уређаја за снимање.

Иако из исказа вјештака Биљане Стјепановић и налаза вјештачења мобилних телефона и рачунара, Јединица за форензику – Криминалистичко технички центар, бр. 06/2-1-233-424/22, произилази да на лаптопу оптуженог и његовом телефону марке „Blackberry“ није пронађен траг комуникације између оптуженог и оштећеног, док се то за телефон оптуженог марке Самсунг није могло утврдити, суд на основу ових чињеница није могао закључити да оптужени није комуницирао са оштећеним путем порука, тј. електронских уређаја. Из исказа свједока В. произилази да је оптужени путем нестајућих порука на апликацији Телеграм тражио да се види и да „ријеше ствар“, када се исти доведе у визу са фотографијама које се налазе у фотодокументацији ПУ Бања Лука, СКП, Одјелење криминалистичке технике и ПДЗ-а, број: УВ-122/22 од 26.01.2022. године, суд је утврдио да је М.М., 26. јануара 2022. године оштећеном послао поруку „Бићу данас у 18h на истом мјесту да се договоримо око текста који морам објавити данас/сутра и да завршимо оно што смо се договорили“. Из наведеног произилази да су оптужени и оштећени остварили комуникацију путем електронских уређаја, те када се има у виду да телефон оптуженог марке Самсунг није нити могао бити прегледан и вјештачен, код тако утврђеног чињеничног стања, околност да приликом вјештачења телефона оптуженог марке „Blackberry“ и лаптома оптуженог није пронађен траг комуникације између оптуженог и оштећеног, не доводе у питање ранији закључак суда да је ова комуникација и остварена.

Кривично дјело уцјена из члана 233 став 1 КЗ РС чини онај ко другог принуди да нешто учини, не учини или трпи, пријетњом да ће о њему или њему блиском лицу открити или саопштити нешто што може шкодити његовој части или угледу. Из наведене законске одредбе произилази да ово кривично дјело има сљедећа битна обиљежја: постојање пријетње, да се пријетња односи на откривање или саопштавање одређених чињеница, да су те чињенице подобне да штете части или угледу оштећеног, да је пријетња употребљена у циљу принуде оштећеног на одређено понашање, те да постоји намјера прибављања имовинске користи. Није неопходно да је садржај пријетње детаљно разрађен, али мора бити довољно одређен и озбиљан да код оштећеног изазове осјећај притиска и утиче на његово понашање.

Из чињеничног описа оптужнице и изреке пресуде произилази да се радња извршења кривичног дјела уцјене састоји у томе што је оптужени, у комуникацији са оштећеним, ставио у изглед да ће наставити са објављивањем текстова и информација путем

средстава јавног информисања и друштвених мрежа, који се односе на оштећеног и чланове његове уже породице, што произилази из исказа свједока В., те из тонског записа снимљеног разговора између оптуженог и оштећеног, а које информације имају за садржај наводе о њиховим незаконитим и криминалним активностима, те да ће такве објаве имати за посљедицу нарушавање њиховог угледа и части.

Истовремено, из чињеничног описа јасно произлази, а што је и доказано на главном претресу изведеним доказима, прије свега исказом свједока В. и аудио снимка, тј. тонског записа разговора оштећеног и оптуженог, да је оптужени одустајање од даљег објављивања таквих садржаја условио предајом одређеног новчаног износа, чиме је пријетња добила карактер средства принуде усмјереног на то да оштећени поступи на штету своје имовине, а из наведеног произилази и намјера оптуженог да таквим поступањем за себе прибави противправну имовинску корист. Дакле, радња извршења се огледа у упућивању пријетње оштећеном да ће наставити са објављивањем компромитујућих информација, те повезивању те пријетње са захтјевом за предају новца, са намјером оптуженог да за себе стекне противправну имовинску корист, чиме је оштећени стављен у ситуацију да бира између трпљења штете по свој углед и предаје новца.

У конкретном случају, пријетња се огледала у стављању у изглед оштећеном да ће оптужени наставити са јавним изношењем и објављивањем информација о њему, које се односе на наводне незаконитости и криминалне активности, а које су по својој природи подобне да наруше његову част и углед, без обзира да ли су истините или не, нарочито имајући у виду његов друштвени и професионални положај, тј. да је оштећени у вријеме извршења кривичног дјела био директор ИРБ Републике Српске. Таква пријетња је објективно подобра да код оштећеног изазове бојазан од нарушавања угледа и да утиче на његово понашање у свакодневном животу. Даље, из проведених доказа произлази да је пријетња била усмјерена на то да се оштећени принуди да оптуженом преда одређени новчани износ, чиме је остварен и елемент принуде ради прибављања имовинске користи. Тиме су у радњама оптуженог остварена сва битна обиљежја кривичног дјела уцјена из члана 233 став 1 КЗ РС.

На основу изведених доказа суд утврђује да је оптужени предузео сљедеће радње: Ступио је у контакт са оштећеним и са њим водио разговоре у вези са објављивањем информација о њему, оштећеном ставио у изглед да ће наставити са објављивањем текстова и информација путем медија и друштвених мрежа, које се односе на његов наводни криминал и друге околности које могу нарушити његов углед и част, такво даље објављивање, односно престанак објављивања, условио тиме да му оштећени преда одређени износ новца и на тај начин пријетњом утицао на оштећеног да пристане на предају новца, те је предузео радње у циљу реализације договора о предаји новца, која је и извршена, а што потврђује чињеница да су код оптуженог пронађене означене новчанице.

Садржај пријетње у конкретном случају је довољно одређен и конкретизован, јер из чињеничног описа оптужнице и изреке ове пресуде произлази да се пријетња односила на даље јавно изношење и објављивање информација о наводном криминалу оштећеног и чланова његове породице, а путем медија и друштвених мрежа, уз јасно стављање у изглед да ће такве објаве негативно утицати на њихов углед, част и друштвени положај. На тај начин оштећени је могао реално и недвосмислено схватити шта ће бити откривено – наводи о његовим наводним незаконитим и криминалним радњама, јавним

објављивањем путем медија и друштвених мрежа што би довело до нарушавање угледа, части и професионалног положаја.

Таква пријетња је по својој природи озбиљна и подобна да утиче на слободу одлучивања оштећеног, тј. подобна је да принуди оштећеног на адређено понашање, што представља битно обиљежје кривичног дјела уцјене.

Суд посебно цијени да пријетња оптуженог није била апстрактна или неодређена, већ конкретна и реална, јер се заснивала на ранијем понашању оптуженог који је већ објављивао одређене садржаје о оштећеном, због чега је оштећени имао основ да вјерује да ће оптужени своју пријетњу и остварити.

Све наведене радње, посматране у њиховој међусобној повезаности, представљају јединствену цјелину и чине радњу извршења кривичног дјела уцјена, јер је оптужени пријетњом откривањем и даљим објављивањем информација подобних да наруше углед оштећеног, истог принудио да на штету своје имовине преда новац, са циљем прибављања противправне имовинске користи.

Овај суд налази да је оптужени, у вријеме извршења кривичног дјела био урачунљив, и да нису постојале околности које би довеле у сумњу овакав закључак. Што се тиче виности овај суд налази да је оптужени предметно кривично дјело починио са директним умишљајем, тј. да је био свјестан свог дјела, и да је хтио његово извршење, што произилази из утврђеног чињеничног стања, исказа свједока В., те аудио записа разговора оштећеног В. и оптуженог, као и других доказа изведених на главном претресу, из којих произилази свијест и хтијење оптуженог да пријетњом оштећеном да ће објавити информације о нводном криминалу које би могле утицати на углед и част оштећеног и чланове његове породице, принуди оштећеног на давање одређеног новчаног износа, а све у циљу стицања противправне имовинске користи.

Приликом одмјеравања казне, у смислу члана 52 КЗ РС, суд је узео у обзир да оптужени раније није био осуђиван за кривична дјела, што је суд утврдио увидом у извод из казнене евиденције на име оптуженог ПУ Приједор од 28.01.2022. године, што је суд цијенио као олакшавајућу околност. Отежавајућих околности суд није нашао.

Сходно напријед наведеним олакшавајућим а у одсуству отежавајућих околности суд је, имајући у виду казну за предметно кривично дјело (казна затвора од 6 мјесеци до пет година) оптуженом примјеном члана 41, 43 и 46 КЗ РС, изрекао казну затвора у у трајању од једне године и три мјесеца, сматрајући да ће овако изречена санкција остварити сврху кажњавања из члана 43 КЗ РС тј. утицати на оптуженог да не чини кривична дјела и остварити утицај на његово преваспитање, остварити утицај на друге да не чине кривична дјела, те утицати на развијање и учвршћење друштвене одговорности изражавањем друштвене осуде за кривично дјело и неопходност поштовања закона. Изричући казну затвора у наведеном трајању суд се руководио принципима специјалне и генералне превенције, те сматрајући да се једино изрицањем казне затвора у наведеном трајању, која је већа од законом прописаног минимума, може утицати на друге да не чине кривична дјела, те изразити друштвена осуда за почињено кривично дјело и јачати свијест и одговорност код грађана о штетности кривичних дјела и неопходности поштовања закона.

Суд је оптуженом, а на основу члана 59 КЗ РС у иречену казну затвора урачунао у вријеме проведено у притвору од 27.01.2022. године до 27.02.2022. године.

О имовинскоправном захтјеву суд није одлучивао, с обзиром да оштећени исти није ни поставио, иако је поучен од стране суда у својим правима које има као оштећени.

На основу члана 99 ст. 4 ЗКП РС у вези са чл. 96 ст. 2 ЗКП РС оптужена је дужна платити трошкове кривичног поступка на име судског паушала износ од 700,00 КМ, коју висину судског паушала је суд одмјерио цијенећи дужину трајања овог кривичног поступка и број одржаних рочишта у истом, те узимајући у обзир личне и породичне прилике оптуженог. Суд је такође у обзир узео, приликом одмјеравања висине судског паушала, да је једно рочиште за главни претрес одгођено због неоправданог одсуства окружног јавног тужиоца. Суд је одредио плаћање свих трошкова кривичног поступка у року од 30 (тридесет) дана по правоснажности пресуде.

Записничар
Маријана Јокић

Судија
Зоран Милојица

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛИЈЕКУ:

Против ове пресуде дозвољена је жалба Окружном суду у Приједору, путем овог суда у року од 15 дана од дана пријема пресуде.